Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36450
Copyright: Melk, Benediktinerstift

orare per singulos corr simul & do
mos elemosinā ñ faciēcū uitupa
re. Intrāt igit uenit ī medū corū
et nomē semoris mei telonearij. &
ceperūt singuli interrogare primū.
Vere tu frat accepisti aliquīd de do
mo illa bñdictione? Et omīb interro
gantib inuicē. nullus inuentus
est accepisse aliquīd de domo ei. ali
quid. Dicit eis vnus ex eis. Qd dubi
tis ni & ego accipiā hodie ex eo bñdic
tione? Et facientib hāc eo pactum
uenit & stat foras portā dom. exp
tans quīdo addomū sua reuerteret.
Ex dispensatione dei puenerat simul
ipse ingrediens portā. & ammal por
tans siligines amanapio causa
prandij ipsius. Videns ergo egenū
ñ inuenens lapidem. pfuroē rapi
it siligine de clitella. & iactauit in
faciem ei. Ille g suscepit eā. & abijt
ut satisfaciet frib sius dicens. qd
ex eisdem mamb sius accepisset ei.
Itaq post duos dies egrotauit in
firmitate usq ad mortē. & uidit in
somnis se ipsū racionē ponentē. &
suos actus omīb sup statera appendere.
Juxta quidē acie cōgregabant qdā
mauri de formes. altera autē acie
alior quordā erat candidator et
terribilior speciei. Qui nichil inue
nientes boni. ut et ipsi appenderet
conti. ad ūsus mala opa que collec
ta erant a mauris. in acie corr minis
tribulabant & tristabant. & mente
consternabat ad altitr & dicebant.
Ergo nichil habem? Tunc dicit un
corū. Vere nichil habem? nisi una
siligine. quā dedit ante duos dies.
xpo. & ipsam ñ uolūtarie. Et mitte
tibus eis siligine equalitas facta
est. Tunc dicunt theloneario hy q
apparuerat ei candidi. Nade auge
ad siligine hanc. nā uere isti mauri
te apprehendent. Euigilans g agno
uit que uisa sunt. ab eo ñ esse menda
cia sed uera. Omia enī que ammen
tate sua. & quor ipse erat oblitus. ui
debat ethiopes illos congregare & por
tare ad libra. Et dicebat sue. si una
siligo quā iactauī pfuroē ita pfuit.
aqnis malis liberat se qui dat in
simplicitate sua bona indigentib?
Et decetero ita modestus & prudens
atq sūm elemosynator fact est. ut
eā pro corpori ñ parceret. Cōtigit
eū aliquīdo secūm ꝓsuetudine pcedere
cū diuicalo ad theloneū. & obuiat
ei nauta qui a naufragio nud ut e
natus euaserat. & cecidit ante eum
rogans ut pteccione aput eū ī petra
ret. Ille g putans qd egen esset er
poluuit se esophrū suū qd illi me
lius erat & dat ei. rogauitq eū. ut
hoc ipso uestiret. Pergens ū ille eru
bescens uestiri hoc dedit uēditori ut
uenūdaret. Et cū recedēt theloneā
rius uidet hoc suspensū. & tristatus
uehemēt. & ascendens domū suā. mi
hi passus est gustare. sed claudens ost
ium cōclauis sue sedebat plorans
& cogitans. qā ñ fui mqt dignus
ut mei meorū haberet egenus. Cū
ergo aurora obdormiuit. Et ecce
uidet quēdā speciosū tāqm solem fe
rentē cruce sup caput suū & esoph
rio quod dederat nauta assistēte
sibi & dicētē. Quid ploras dne pet
hoc enī ei nom erat. Ille uero dix
ut ad eū disputās. Nuia dne erqb